

יוסי פולק:

„לא היו אצלנו שיטות של הקג"ב!"

ליחסי ציבור מוגברים יש גם צד פחות יפה - תגובות ופירושים לאידווקא מחמיאים.

כך אירע לתיאטרון הלאומי שהביא ברעש תיקשורת את הבימאי הרוסי הנודע יורי לובימוב, כדי שיביים את המחזה השקיעה. במקביל לטיפטופים של יחסי הציבור המעולים של התיאטרון, פורסמו לפתע פיתאום שמועות כאילו יש תסיסה בקרב שחקני ההצגה, ושהבימאי משתמש בשיטות הנהוגות בקג"ב כדי להשיג תוצאות מרשימות.

שוחחנו על כך עם השחקן הראשי בהצגה, יוסי פולק.

● אז מה, בימוי אותך ואת חבריך בשיטות הנהוגות בקג"ב?

הפירסום הזה מאוד הפתיע אותי. זה לא שאין מתחים בין הבימאי לשחקנים — תמיד יש! אבל נרמה לי שזה פורסם בעיקר על רקע של קינאה.

אני לא יודע בדיוק על איזו קינאה מדובר, מפני שאין לי מושג אם זה הודלף מתוך הצוות העובד בהצגה או מבחוץ.

האמת היא שמיספר המשתתפים בהצגה גדול במיוחד, וקשה לבימאי ליצור קשר אישי עם כולם. חוץ מזה, שהוא לא מדבר שום שפה מלבד רוסית, או עברנו עם מתורגמן; הוא נתן הוראות למתורגמן, שנתן לנו, אנו הגבנו, המתורגמן תירגם...

כך היה קשה לאנשים להתבטא, להביע דיעה, אולי זה שורש הבעיה, אבל מכאן ועד לפירסומים שפורסמו — הדרך רחוקה.

● היה משהו מיוחד בשיטת העבודה של לובימוב, שהצדיק את המוניטין שלו כאחד הבימאים הטובים ביותר בעולם?

היה דווקא משהו מיוחד בשיטת העבודה שלו, אבל לחיוב. הוא בימאי מעולה. הוא הספיק לסיים את הבימוי של הצגה כליכך מורכבת לפני המועד שהוכתב לו. וזה הישג. חוץ מזה, שהוא בא מוכן לכל חזרה, על כל פרט ופרט. הוא ידע בדיוק מה הוא רוצה, ולא חיכה שהמוזה תישרר עליו.

תיאטרון

● בהצגה אתה מגלם גבר בן 62, המתאהב בנערה צעירה. אתה בן 41 — איך התמודדת עם זה?

אין בכך שום בעיה. אני מכיר אנשים בני 62 המתנהגים ונראים צעירים כמנני. הבעיה היא בעיקר פיסיוולוגית, ולכך תורמים איפור ולבוש. במחזה מדובר על גבר בן 62, בעל כוחות של גבר בן 30, כך שהתפקיד מכתוב ליהוק של שחקן צעיר יותר. אני מרגיש בנוח עם התפקיד.

● לובימוב ידע על ההתקפות על שיטות העבודתו שפורסמו בעיתונות?

אין לי מושג. אם הוא ידע — הוא לא דיבר על זה. ביני לביני נוצרו דווקא קשרים, אבל הוא לא אמר לי על כך כלום.

● דפנה ברק

אלדר זלצמן:

„אספרנטו אסטאס טרה פאסילה לינגו!"

בימים אלה נערך בארץ הקונגרס הבינלאומי של דוברי אספרנטו. זאת היא הפעם הראשונה שקונגרס מעין זה נערך בארץ. והישראלים דוברי האספרנטו גאים מאוד בהישג. כמה גאים כאלה יש בארץ. שאלתי את אלדר זלצמן, מזכיר הליגה לאספרנטו בארץ.

רשומים אצלנו 600 איש, כערך. אבל אני לא בטוח שכל הרשומים אומנם מדברים היטב. יש שנרשמו, התחילו ללמוד ונשרו. באירועים שאנחנו עורכים באים פחות מ-600. אבל כל הבא, ברוך הבא.

● איך לומדים היום אספרנטו? יש בתי ספר?

בעיקר מלמדים בהתכתבות. אבל יש כמה בתי ספר בארץ, כמו בית ספר גרץ בתל אביב ובתי ספר ישגב בשיכון דן, שהשפה היא חלק מתוכנית הלימודים שלהם.

● האספרנטו הומצאה כדי להיות שפה בינלארית. היום ברור שהשפה הכי בינלאומית היא האנגלית, ובכל מקום תמצא אנשים דוברי אנגלית, ולא בכל מקום תמצא דוברי אספרנטו. אז למה לא להרים ידיים ולהיכנע?

כי אנחנו חושבים שזה חשוב, ויש לנו אמונה שיום אחד יהיו הרבה מאוד דוברי אספרנטו בעולם. בהונגריה, למשל, מלמדים אספרנטו כשפה זרה, וגם בגרמניה התחילו. בארץ הכירו בה כששפה רישמית, ועוד הדין נטויה.

● אבל אם כבר ללמוד שפה, אז למה לא ללמוד שפה שמדברים בה מיליונים?

פשוט מפני שאספרנטו היא השפה הכי קלה בעולם. נמשך שנת לימוד אחת יכול אדם ממוצע לדבר באופן שוטף, וכמו כן לכתוב באופן שוטף. אדם משכיל, המבין קצת צרפתית, קצת אנגלית או קצת לטינית, ילמד את השפה בכמה חודשים.

● ובשורה ידע אותה, הוא יסע בעולם ואף אחד לא יבין אותו.

שפות

זה לא נכון. בכל ארץ ובכל עיר יש אנשים דוברי אספרנטו, וכל אחד מהם ישמח מאוד לפגוש את דוברי שפתו. יש בתי ספר בעולם שבהם מדברים אספרנטו, ויש חברות, כמו גנרל מוטורס המוציאות תוכניות גם כשפה הזאת.

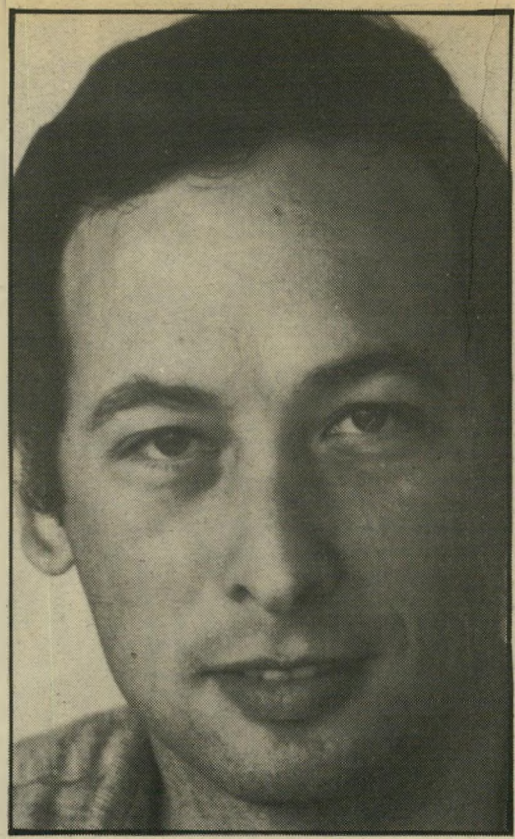
● אולי תגיד איזה מישפט, ונשמע איך זה נשמע. בבקשה: אספרנטו אסטאס טרה פאסילה לינגו.

● אספרנטו היא שפה קלה מאוד?

את רואה שאת מבינה בלי ללמוד.

● לבסוף, אם מישהו „מת" עבשיו ללמוד אספרנטו, לאן שיתקשר?

● דניאלה שמי
לטלפון 03-865688.

אבי בטלהיים:

„נמאסו לי המיפלגות, עברתי למדור הספורט!"

השבוע הודיע אבי בטלהיים, הכתב לענייני מיפלגות של מעריב, כי הוא עובר לתחום אחר. הוא עובר לספורט, בעיתונו. ביקשנו ממנו שיסביר מדוע.

ביקשתי ממעריב לפני שבועות אחדים לסיים את תפקידי, אני ממלא תפקיד זה יותר משש שנים, והרגשתי שמיציתי את עצמי בתחום זה. ביקשתי לעבור לתחום אחר, התבקשתי על ידי העורך הראשי, עירו ריסנצ'יק, להמשיך בתפקידי לפחות עד הרוטציה, והסכמתי. לפני כמה שבועות בא אלי עירו ואמר לי שיש לו הצעה בשבילי. „אל תיפול מהכיסא" אמר לי, תהיה עורך מדור הספורט של מעריב.

● הסכמת מיד?

לא. ביקשתי זמן למחשבה. לא היה לי תפקיד ספציפי שרציתי לעצמי. אחרי שבועיים אמרתי לעורך שלתקופת ביניים זה מתאים לי.

● מדוע דווקא ספורט?

עירו ידע שאני חובבי ספורט. כי 1984 יצא לנו להיות ביחד באמריקה, והרבה משיחותינו היו על הספורט האמריקאי. הוא גם יודע שאני עוקב אחרי הספורט, ושאיני צרכן של מדורי הספורט. לדעתי מגיע לעירו קרדיט על חשיבה לא שגרתית, שהציע לי תפקיד כזה.

● הפתעת את עמיתיי העיתונאים, וזה מוכיח שזה מהלך לא שגרתית. רק דרך מהלכים כאלה אפשר, לדעתך, להגיע להצלחות יותר גדולות.

● למה אתה מתכוון?

אילו היה עירו ממנה כראש המדור אדם השייך למדור הספורט זה היה טיבעי ורגיל. אבל זה שהוא מביא לתפקיד אדם לא צפוי, שיש לו ראש נקי לחלוטין בתחום זה, שאינו מוזהה עם שום קליקה בעולם הספורט, שיכול להפתיע בחשיבה יוצרת — זה לא שגרתית, וזה יכול להיות מעניין, ואם אכן יתברר שהוא לא טעה, אז מעריב יוכל להרוויח.

● אתה בעד רוטאציה בתפקידים במערכת?

עיתונות

בהחלט. לי קרה דבר כזה כבר בעבר. הייתי שש שנים כתב בכתיבה משפט בתל אביב, יום אחד נישאתי לעירו, שהיה אז ראש אגף ההדפסה, וביקשתי את תפקידי ולעבור לתפקיד אחר, ואז הציעו לי את המיפלגות.

אני חסיד של רוטציה במערכות. אני יודע מידע אישית ומנסיון אישי איזו שחיקה עוברים. אני לא מקבל את המודל שקיים בכל אמצעי התקשורת, שאנשים ממלאים תפקידים 10, 15 שנים באותו התחום. זה רע מאוד לעיתונאים, ולאמציעי התקשורת המעסיקים אותם. הם נשחקים, הופכים לפקידים, ולא ממלאים את עבודתם העיתונאית, עושים זאת בצורה שיטתית ובלי התלהבות. לכן אני שמח שאצלי יש מנגנון, האומר לי אחת לכמה שנים: עד כאן!

● רונית אנטלר